

Vand. En Indtørring af denne Vare er derfor i og for sig en overflødig og tabbringende Proces og anbefaler sig kun af Hensyn til Transportbesparelser. De danske Papirfabriker, som ikke selv tilvirke Træmasse, ere med Hensyn til dette vigtige Naastof betydelig ringere stillede end mangfoldige udenlandske Papirfabriker, som tillige have Træsliberi og kunne benytte Træmassen uden nogensomhelst Indtørring eller Transportudgift. Medens Træmassen af og til kjøbes her til Landet i en fuldstændig tør Tilstand, er det dog det Umindeligste, at denne Vare indføres her til Landet i en Tilstand, hvori den indeholder et betydeligt Kvantum Vand, i Regelen 50 pSt. Denne faktureres da som „tørtænt“, d. v. s. Prisen fastsættes pr. Pbd. efter den Vægt af lufttør Masse, som Varen antages at indeholde. Naar Tolden beregnes efter Værdien, er det selvfølgelig uden Betydning, hvor meget Vand Varen indeholder, men naar Varen skal fortolbes efter Vægt, er det klart, at Toldens Størrelse afhænger af Procentforholdet mellem den virkelige Masse og den fugtighed, der findes i den paagjældende Vare, naar den fremkommer til Fortoldning. For Træmasse, der indeholder 50 pSt. Fugtighed, vil den foreslaede Told i Virkeligheden blive $\frac{1}{2}$ D. pr. Pbd. Indførelse af en Vægttold, hvorved Fabrikerne let ville blive nødt til kun at kjøbe denne Vare i indtørret Tilstand, vil i flere Retninger være uheldig. Indtørringen fyldestgjør ikke noget fornuftigt økonomisk Mæd, men vil meget mere bevæge Benyttelsen ved Papirfabrikationen, og de fleste Træmassefabriker i Udlandet ere end ikke istand til at indtøre Massen, hvorfor de danske Papirfabrikeres Balg mellem Sælgerne vil blive betydelig indskrænket ved Indførelse af en Vægttold, hvilket selvfølgelig atter vil medføre, at de komme til at betale Varen højere end nu. Et Parti Træmasse paa effektive 100 Pbd., som indeholder 50 pSt. Vand, vil efter Toldlovudkastet komme til at svare i Told 25 Dre, medens det samme Parti nu efter en Gjennemsnitspris af 8 Dre pr. Pbd. (tørtænt) svarer 40 Dre. Tager man kun Hensyn til den virkelige (tørtænte) Træmasse, vil altsaa Toldnedsættelsen kun andrage $\frac{3}{10}$ Dre pr. Pbd. Træmasse. For Træmasse, der indføres i tør Tilstand, vil derimod Toldnedsættelsen andrage $\frac{11}{20}$ Dre pr. Pbd. Følgen af Indførelsen af en Vægttold paa denne Vare vil altsaa blive, enten at der maa svares en Told, hvis Størrelse afhænger af det Kvantum Vand, der tilføddigvis indeholdes i Varen, eller at Papirfabrikerne maa kjøbe Varen i tør Tilstand til betydelig højere Pris.

En Toldbestemmelse, som enten fører til Toldbestatning af et værdiløst Stof som Vand eller lægger Hindringer veien for, at et Naastof indføres i den for Fabrikerne heldigste og naturlige Form, synes os ubetinget at være forkastelig. Vi forstaa meget vel, at en Værditold altid er forbunden med Ulemper, men ifølge det Ovenførte vil det vistnok blive erkjendt, at en Vægttold paa den omhandlede Vare ligeledes er forbunden med særlige Ulemper.

Bed helt at hæve Tolden paa Træmasse til Papirfabrikation kommer man ud over alle disse Uanskeligheder, og saakremt man vil fastholde den ovenfor omtalte Nedsættelse af Papirtolden af $1\frac{1}{6}$ Dre, synes os ogsaa Billighed i høi Grad at tale for, at det omtalte vigtige Naastof ved Papirfabrikationen gjøres toldfrit. Man vil derved tillige være i Overensstemmelse med det for Udcastet til Grund liggende Princip: at Industriens Naastoffer i videst mulige Omfang skulle være toldfrie. At Toldfrihed for Træmassen i nogen Maade skulde kunne bidrage til at trykke Prisen paa det i Inlandet producerede Grantræ vil neppe blive antaget; i ethvert Tilfælde vil Tilplantning af Hedeskræfninger og Sigtende med Gran formentlig naturligere af Staten kunne fremhjælpes paa anden Maade end ved at fastholde Told paa Træmasse til Papirfabrikationen.

For de indenlandske Træmassefabriker vil en Toldbestyttelse ikke have nogen Betydning, da de enten selv benytte deres Træmasse til deraf at fabricere Papir eller arbejde for det lokale Forbrug, hvorved de ifølge Forholdets Natur have en tilstrækkelig gunstig Stilling ligeoverfor Udlandets Konkurrentene.

Vi tillade os derfor ærbødigst at henstille til det ærede Udvalgs Overveelse: dels om det under de bestaaende Forhold lader sig forsvare at nedsætte Papirtolden, navnlig da det viser sig, at det i Virkeligheden kun er faa og tilbøieligt betydnende Hjælpe midler ved Papirfabrikationen, med Hensyn til hvilke der ved Toldlovudkastet er foreslaet Toldfrihed eller Toldnedsættelse; dels om ikke i ethvert Tilfælde Træmasse til Papirfabrikation bør indgaa toldfrit.

Skulde det ærede Udvalg ønske nærmere Oplysninger om de ovenfor omhandlede Forhold, ere vi villige til at meddele saadanne under en personlig Konference.

I Februar 1882.

For M. Drewsen & Søn:
I. P. Thomsen.

Drewsen og Sønner
ved Gobste Nielsen.

For Dalum Papirfabrik:
Detavius Hansen.

For Maglemølle Papirfabrik:
C. A. Bielefeld.